

Ohlášky – neděle 23. 4. 2023

Dnes prožíváme **3. neděli velikonoční**.

- Pondělí 24. 4. – **Památka sv. Jiřího, mučedníka**
- Úterý 25. 4. – **Svátek sv. Marka, evangelisty**
- Sobota 29. 4. – **Svátek sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve, patronky Evropy**
- Příští neděle 30. 4. 2023 bude **4. neděle velikonoční**.

- Mši sv. tuto neděli v našem kostele slouží P. Radomír Kuchař SDB – farář v Teplicích.
- Farnost Teplice pořádá **20. 5. 2023 farní pouť** autobusem **do Číhoště**. Bylo by možno se k této pouti připojit. Pokud by někdo měl zájem, tak se hlase co nejdříve u P. Ladislava Nádvorníka.
- Katechetický kurz 2023–2025 Katolická teologická fakulta ... vyhláší nový běh dvouletého katechetického kurzu, Cíl: Kurz má účastníka připravit pro službu katechety. ... a také možnost růstu v osobním životě víry. Bližší informace naleznete na <https://www.czv.ktf.cuni.cz/CZVKTF-258.html>
- **Romská pouť** – v Sobota, 13.5.2023 10:00 - 15:00 v **kostele sv. Alžběty Teplice – Šanov**, Zeyerovo náměstí. Program: Chvály, příležitost k setkání, možnost zpovědi, mše sv. na závěr.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00
	14:00 *
Út	16:30
bohoslužba slova	
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)
V zimním období jsou bohoslužby **během týdne ve farní kapli**.

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti ve středu od 13 h
(děti před 1. sv. přijímáním) a od 14 h

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvorník SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 22 (2023)
23. 4. 2023

3. neděle velikonoční

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

Texty k rozjímání z 3. velikonočního týdne

Neděle 23. 4. – Lk 24,13-35: Ježíš jako průvodce, který doprovází poutníky života, možná zklamané, možná ty, kdo vzdali své naděje. Jde s námi, trpělivě vysvětluje, otevírá Pisma... Pán vstal z mrtvých! Tam, kde končí naše lidské naděje, tam Boží moc zdaleka není u konce!

Pondělí 24. 4. - Jan 6,22-29: Zástupy hledají Ježíše. Velké překvapení: je tam, kde jej nečekali. Uvědomím si, že pokrm, který nepomíjí, máme stále mezi sebou.

Úterý 25. 4. - Mk 16,15-20: I naše působení ať je inspirováno vysláním učedníků. Uvědomuji si, že i já jsem poslaný? Dovedu pochopit, do jakého prostředí?

Středa 26. 4. - Jan 6,35-40: Jaká radost mě naplní, když si uvědomím, že Ježíš nikoho neodmítne! Kéž je vztah oboustranný a přijímám jej s láskou – i v eucharistii.

Čtvrtek 27. 4. - Jan 6,44-51: Vždyť i dnes je Kristův chléb živý. Právě pro energii, která z něj pramení. Nemohu si ji přece nechat pro sebe...

Pátek 28. 4. - Jan 6,52-59: Kdykoli Krista přijímám, opakuje se ve mně svým způsobem Vtělení. Napadlo mě, jak jsem v tom podobný Kristově matce Marii?

Sobota 29. 4. - 1 Jan 1,5 – 2,2: Spolupatronka Evropy, která dokázala v bouřlivé době nežít ve tmě, ale ve světle. Usmířovala, obnovovala. Co mohu udělat pro evropské hodnoty já?

Youcat (73. – 75. část)

Co je to vnitřní modlitba? Jak si udělám čas na modlitbu? Nemysli si, že je Taizé dokonalé. Spí se ve stanech nebo v prostých ubytovnách. Zvony třikrát denně svolávají přítomné k modlitbě. Lidé sem proudí ze všech stran. Také kostel je vlastně velký „stan“, který se podle potřeby může rozšířit nebo zmenšit. Než do něj vstoupíte, narazíte na mladé dobrovolníky, kteří drží cedule s jediným slovem ve všech možných jazycích: Ticho, Stille, Cizsa, Stilte, Silence, Silenzio,

Silencio. Ostatně tak zní první a zásadní podmínka modlitby – bez ztišení se to neobejde. Musíme vypnout všechny zdroje zvuků a stejně tak se musíme ztišit uvnitř a dopřát si čas, aby se tak uvnitř v tichu mohlo něco odehrát. Vstoupíte tedy do toho zvláštního kostela v Taizé, kde nejsou lavice, pouze koberec na zemi, a uchvátí vás atmosféra tvořená světlem a mlčením. Usadíte se na zemi a pozorujete, jak přicházejí mniši a v mlčení a čekání na Boha usednou uprostřed kostelní lodi. V jednu chvíli někdo zanotuje prostou píseň: Veni, Sancte Spiritus... Přijď, Duchu Svatý. Zpěv se opakuje zdánlivě donekonečna. Modlitební zvolání zapadá stále hlouběji do srdce. A potom znovu mlčení. Zazní Boží slovo, které dopadne jako vzácná kapka na zrcadlově klidnou hladinu mé duše a vytvoří na ní kruhy. A opět mlčení. Hmatatelná Boží přítomnost. Vyšel jsem ven a málem jsem se dal do hlasitého jáso: Jol! Teď jsem se opravdu modlil! Ono to jde – a člověk toho ani nemusí tolik dělat. Bůh je tu. A jedná...

Jak se modlili první křesťané? Můžeme se učit modlitbě z Bible? Jakým způsobem nás svatí vedou v modlitbě? Taizé mi toho ale darovalo ještě mnohem víc. Seděli jsme spolu v malé skupince, nikdy předtím jsme se neviděli a museli jsme si teprve zvykat na zvolenou společnou řeč. Společně jsme četli Písmo svaté, sdíleli jsme se a vzájemně se obdarovávali názory. Potom jsme se modlili, úplně svobodně, jak nám to vycházelo ze srdce. A znovu to bylo ono! Cítili jsme se podobně jako první křesťané. „Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši“ (Sk 4,32). „Modlit se znamená myslet s láskou na Ježíše. Modlitba je pozornost duše soustředěné na Ježíše. Čím více milujeme Ježíše, tím lépe se modlíme.“ říká bl. Karel Foucauld (1858-1916) Dnes už si život bez modlitby vůbec nedovedu představit. Neustále čerpám inspiraci z Písma svätého nebo si přečtu pár slov, která jsem si zapsal, protože mi pomáhají držet směr. První taková slova pocházejí od sv. Terezie z Lisieux: „Pro mě je modlitba vzlet srdce, je to prostý pohled k nebi, je to zvolání vděčnosti a lásky ve zkouškách i v radosti.“ Postaví mě znovu na nohy, až to zase někdy budu chtít vzdát a začnu propadat malomyslnosti. Vzhůru srdce! Prostě pozvednout zrak vzhůru!

Jak se učit modlitbě? Zde uslyšíme uklidňující zprávu, že chceme-li se vydat k Bohu, nepotřebujeme

k tomu vůbec nic kromě očekávání. Tím, co si Bůh přeje, je důvěra, blízkost, láska, vztah...

Jak se naučíte tančit tango? Tak, že si pod vedením zkušeného učitele tance nacvičíte základní krok. Jak se naučíte jezdit autem? Tak, že se v autoškole svěříte dobrému instruktorovi a začnete zvolna popojíždět po parkovišti. **Jak se naučíte modlit?** Někteří říkají, že jako samoukové. Platí i známé pořekadlo, že modlit se naučí člověka nouze. Jeden muž, který prožil za druhé světové války řadu nocí v protiletectkém krytu, mě kdysi ujistil „Věř mi, že se tam nenašel jediný člověk, který by se byl tehdy nemodlil!“ Tato lekce však zjevně neměla dlouhého trvání. Po válce se dostavil hospodářský zázrak – a mnozí, kteří z války vyvázli se zdravou kůží, zřejmě velice brzy zapoměli, že v nouzi nejvyšší na kolenou prosili všemohoucího Boha o záchranu. A to, že bomby dopadly jen na sousedův dům, pak začali pokládat jen za „náhodu“. Jsme-li samouky, může se stát, že se něco naučíme špatně. Například bychom mohli zaměnit Boha za nouzové tlačítko: V nebezpečí rozbijte sklo! Člověk toho chce mít s Bohem společného asi tolik jako s urgentním příjmem v nemocnici. Je pěkné, že něco takového existuje, ale bylo by lepší, kdybych to nikdy nemusel potřebovat. **Bylo by lepší, kdybych se v životě obešel bez Boha. Skutečně?** Jestliže se na to podíváme blíže, zjistíme, že jsme úplně vedle. Matka Tereza opakovaně připomínala svým sestrám, že Bůh od nás nečeká nic jiného než naši lásku: „Nejenže vás miluje, ale on po vás touží. Chybíte mu, když za ním nepřijdete. Miluje vás věrně, i když si myslíte, že si to nezasloužíte. Jestliže vás druzí odmítnou nebo se možná vy samy nedokážete přijmout - on je ten, kdo vás vždycky přijme.“

Jak se může všední den stát školou modlitby?

Je možné se modlit bez ustání?

Kdy se máme modlit?

...

(z knihy Youcat: Kurz víry)